

בש"פ 5330/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5330/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה שתיים עשרה להארכת מעצר המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

ד' בתמוז התשע"ו (10.7.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד מורן פולמן

בשם המבקשת:

עו"ד טלי טמרין

בשם המשיב:

החלטה

1. זוהי הבקשה ה- 12 להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים נוספים, החל מיום 12.7.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 23362-03-13 בבית משפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 12.3.2013 הוגש כתב אישום כנגד המשיב בגין עבירות מין קשות ומרובות שביצע בביתו הקטינה (להלן: המתלוננת). בנוסף, הואשם המשיב בעבירה של הדחה בחקירה, וכן בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים שנקט כלפי המתלוננת וכלפי אחיה הצעיר (להלן: המתלונן). פרטי האישומים המיוחסים למשיב תוארו בהחלטות קודמות (ראו למשל החלטת השופט י' עמית בהארכת המעצר הראשונה בבש"פ 8173/13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.12.2013)), ועל כן אינני רואה צורך לפרטם כאן. מדובר כאמור בעבירות מין חמורות ורבות, אשר ביצע המשיב בביתו החל משהייתה בת 8 ועד גיל 15, אשר לוו בהתבטאויות מיניות קשות ומכוערות. נוסף על עבירות המין שביצע המשיב במתלוננת, הוא נהג באלימות ובאיומים כלפיה כאשר לא מילאה אחר דרישותיו, בין היתר לענין ניקיון בית המשפחה, וכאמור נקט באלימות אף כלפי המתלונן.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. לאחר שבא כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ולאחר שבתסקיר מעצר ובתסקיר משלים שנערכו בעניינו נפסלה האפשרות של חלופת מעצר, הורה בית המשפט המחוזי ביום 11.9.2013 על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

4. בתום תשעת החודשים הראשונים שבהם שהה המשיב במעצר, האריך בית משפט זה את מעצרו בתשעים ימים נוספים. מאז ועד לבקשה הנדונה כעת, בית משפט זה האריך כך את מעצרו של המשיב עשר פעמים נוספות. במהלך תקופה זו נערכו שני תסקירים משלימים נוספים במטרה לבחון חלופות מעצר שהוצעו על ידי המשיב, ובשניהם חזר שירות המבחן על המלצתו שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בהלימה להמלצות אלו, בהחלטות האחרונות שהורו על הארכת מעצרו של המשיב, נקבע כי יש להמשיך ולהותיר את המשיב במעצר על אף הימשכותו המופלגת, וזאת משום מסוכנותו של המשיב, מצבה המורכב של המתלוננת, החשש לשיבוש הליכי משפט הכרוך בעבירות מין במשפחה, והעובדה כי לא הוצעה חלופה ראויה. כמו כן עמד בית משפט זה בהחלטות הארכת המעצר על כך שמאז חודש מרץ 2014, עת הסתיימה פרשת התביעה, קצב הדיונים נתון בעיקר בידי ההגנה, אשר בהתנהלותה גרמה לעיכובים רבים בניהול ההליך (ראו למשל החלטת בית המשפט בבש"פ 2401/15 מדינת ישראל נ' פלוני (20.4.2015); והחלטתו של השופט צ' זילברטל בהארכת המעצר האחרונה בעניינו של המשיב בבש"פ 2616/16 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2016)).

5. כעת המדינה מבקשת שוב להאריך את מעצרו של המשיב. בבקשה נטען כי מעשיו של המשיב והתסקירים שנערכו בעניינו מלמדים כי הוא מהווה סכנה לציבור. ובאשר לקצב התקדמות ההליך, נטען כי ההימשכות יוצאת הדופן של התיק היא תוצאה של קו ההגנה החריג בו נוקט המשיב והדחיות וההיעדרויות החוזרות ונשנות של באת כוחו ושל העדים מטעמו. לבסוף נטען כי בדיון שנערך ביום 23.6.2016 קבע בית המשפט המחוזי כי פרשת ההגנה תסתיים בדיון ביום 7.7.2016.

6. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה. הודגש כי הבקשה מבוססת על שתי עילות - מסוכנותו של המשיב והחשש לשיבוש מהלכי משפט מצדו - אשר בהצטרף מצדדיקות את המשך מעצרו של המשיב. אשר להתקדמות ההליך, עדכנה באת כוח המדינה כי שוב חל עיכוב בסיום פרשת ההגנה כאשר בערב הדיון ביום 7.7.2016, שהיה מיועד כאמור לסיום פרשת ההגנה, הגישה באת כוח המשיב שלוש חוות דעת נוספות אשר בעטיין נדרש בית המשפט לקבוע שני דיונים נוספים, בימים 11.7.2016 ו-18.7.2016.

מנגד, טענה באת כוח המבקש כי אין מקום להטיל את האשם להתמשכות הדיונים על כתפי ההגנה, אשר עושה כמיטב יכולתה באמצעיה הדלים לספק הגנה הוגנת למשיב, וכי חלק מן הדחיות נבעו מהתנהלות התביעה.

7. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016)).

9. העבירות בהן הואשם המשיב הן חמורות מאוד ומצביעות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. לא בכדי שלל שירות המבחן שוב ושוב את שחרור המשיב לחלופת מעצר. כן אציין, כי מאז מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הגישה ההגנה שתי בקשות לעיון חוזר, אשר נדחו על ידי בית משפט קמא. לכך נוסף גם החשש לשיבוש מהלכי משפט, שהוא לא רק אינהרנטי במקרים של עבירות מין במשפחה, אלא שבמקרה זה הואשם המשיב כאמור גם בעבירה של הדחה בחקירה.

10. אשר לקצב התקדמות ההליכים בתיק, אין ספק, כי מדובר במקרה חריג על פי כל קנה מידה, הן באשר למשך תקופת המעצר, אך לא פחות ואולי בעיקר באשר לדרך ניהול ההליכים על ידי ההגנה. בית משפט זה כבר עמד על כך בהחלטות הארכת המעצר הקודמות, ואזכיר כאן את הערתו של השופט זילברטל בהחלטה על הארכת המעצר האחרונה (בש"פ 2616/16) -

"...עיון בהחלטותיו של המותב השומע את התיק העיקרי מצביע על קיומם של קשיים חריגים בניהול המשפט, בראש ובראשונה בשל התנהלות בעייתית, בלשון המעטה, מצד ההגנה... נדמה כי ניתן היה לנהל את הגנת המשיב באופן שהיה מקצר בהרבה את משכו של ההליך, החל במקרים רבים של אי התייצבות באת-כוחו, דרך הערמת קשיים טכניים בנושאים שונים וכלה באופי וכמות הטענות המועלות. בית המשפט אינו יכול להתערב מעל למידה בשיקולי ההגנה, ויש להניח שטובת המשיב מצויה בראש מעייניה, ואולם, לעיתים יש לכך מחיר שגם הוא אמור להיות מובא בחשבון על-ידי ההגנה במכלול שיקוליה" (שם בפסקה 8).

11. בינתיים, כמצוין לעיל, ולמרות כל העיכובים, אנו מצויים ב"ישורת האחרונה", וההליך צפוי להסתיים בקרוב.

12. סוף דבר: אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב- 90 ימים, החל מיום 12.7.2016, או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 23362-03-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשע"ו (11.7.2016).

